

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 482/2025
06.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Дијане Јанковић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела утаја из члана 207. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Љубице Силић, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Сремској Митровици 1 Кв - 160/24 од 14.11.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1/25 од 14.01.2025. године, у седници већа одржаној дана 06.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Љубице Силић, поднет против правноснажних решења Основног суда у Сремској Митровици 1 Кв - 160/24 од 14.11.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1/25 од 14.01.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Сремској Митровици 1Кв-160/24 од 14.11.2024. године, одбијени су као неосновани захтеви бранилаца окривљеног АА, адвоката Јовице Ковачевић и адвоката Љубице Силић за понављање кривичног поступка.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1/25 од 14.01.2025. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА и његових бранилаца, изјављене против решења Основног суда у Сремској Митровици 1Кв-160/24 од 14.11.2024. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног адвокат Љубица Силић, због битне повреде одредаба кривичног поступка и повреде кривичног закона, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, побијана решења укине и списе предмета врати на поновно одлучивање првостепеном или другостепеном суду или да побијане одлуке преиначи тако да усвоји као основан захтев браниоца за понављање кривичног поступка.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац указује да су побијана решења донета неправилном применом одредбе члана 473. став 1. тачка 1) ЗКП, с обзиром да је суд предлог за понављање поступка одбио иако је окривљени доставио нови доказ који указује да се пресуда заснива на лажној исправи. Наиме, окривљеном од стране АМС Осигурања АДО, дана 26.11.2024. године, достављена финансијска картица о исплати штете по полиси бр. АК .., по штетном догађају од 14.12.2008. године у месту Лубурић Поље Општина Соколац, на возилу Volkswagen crafter рег ознаке бр. ..., за коју је извршена исплата дана 20.03.2009. године, у сервису АЦ „Петровић“ доо, чиме се утврђује да је исправа Ауто центра „Петровић“ на основу које је донета потврђена првостепена пресуда нетачне садржине.

На описани начин, бранилац оспорава разлоге за одбијање предлога за понављање поступка и погрешну примену одредбе члана 473. став 1. тачка 1) ЗКП (наведену повреду закона бранилац и сам нумерише), а што не представља законски разлог због којег је, у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона.

Даље, у поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац полемиче са поступком који је претходио доношењу побијаних решења, односно са одлукама донетим у поступку чије се понављање тражи, а везано за непоуздано утврђену вредност возила која је од значаја за правилну квалификацију кривичног дела, а што такође не представља дозвољен разлог у смислу члана 485. став 4. ЗКП за подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца. Наиме, поступак који је претходио доношењу побијаних решења, односно одлуке донете у поступку чије се понављање тражи, нису предмет поступка пред Врховним судом, имајући у виду да против тих одлука није ни поднет ванредни правни лек – захтев за заштиту законитости.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима које има у поступку у смислу члана 71. тачка 5. ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 473. став 1. тачка 1) ЗКП, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

- 3 -

Сходно изнетом, Врховни суд је у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић